

MIRAI

Een film van Momoru Hosoda uit 2019.

Het is een geanimeerd, magisch-realistisch familiedrama over de vierjarige Kun, die een nieuw zusje krijgt dat Mirai heet en daar nogal aan moet wennen. Omdat zijn ouders ineens veel minder tijd voor hem hebben trekt de kleine Kun zich terug in zijn fantasie: onder de grote boom in het midden van de tuin. Daar verandert de gezinshond in een prins, de kleine Mirai in een tiener, en leert Kun zijn lang geleden overleden grootvader kennen als jonge vent. Dit alledaagse, 'kleine' verhaal wordt groots en met veel fantasie verteld.

We zagen met een drietal extra gasten, op vrijdag 21 maart deze film.

Na afloop van de film was ieder om te beginnen zeer gecharmeerd van de film en de manier waarop de gebeurtenissen rondom het gezin waarin een (jong) kind een broertje of zusje krijgt, waren verbeeld in de film.

In groepjes gingen we aan de slag met drie vragen ter verdieping, als verwerking:

1. Zou je deze film aanbevelen aan je kinderen kleinkinderen of anderen die met opvoedingsvragen zitten?
2. Welke hermeneutische begrippen zijn behulpzaam zijn bij het begrijpen van deze film?
3. Rob Lubbers was niet erg te spreken over magie in verhalen die in de therapie gebruikt worden om te steunen. Magische oplossingen helpen niet voor het zelfvertrouwen.

Rob Lubbers was niet erg te spreken over magie in verhalen die in de therapie gebruikt worden om te steunen. Magische oplossingen helpen niet voor het zelfvertrouwen.

Hoe komt de magie in deze film op je over? Op welke manier kijk jij hiernaar?